

Indskrænkning, som her fremkommer, bør derfor ogsaa hæves. Jeg mener, at Ministeriet har en Pligt til at hjælpe til, at det kan ske, og hjælpe til med alle de Midler, der staar til Ministeriets Raadighed, saaledes at der skabes virkelig Frihed for dem, der vil arbejde, og Sikkerhed for, at de kan optage Arbejdet under saadanne ulovlige Arbejdsnedlæggelser. Jeg ved ikke, hvor udbredt den Skræk for at tage Arbejde, som man undertiden møder, egentlig er; det saa ikke helt godt ud, da Postbudene nægtede at føre 500 Postsække i Land fra „Frederik VIII“ den 2. September. Postbudene havde sikkert intet at risikere ved at føre disse 500 Postsække i Land. Det har dog hidtil været en fast Regel, at en Forretning, der skal have sine Varer pr. Skib, selv maa have Lov til at afhente dem, og Staten, som her er den største Arbejdsgiver, har sikkert Lov til at hente sine Postsække paa Skibet; det forekommer mig derfor, at denne Nægtelse fra Postbudenes Side slet ikke var paa sin Plads. Imidlertid kom der ikke nogen Konflikt ud deraf, thi Postsækkene kom i Land, og saa blev de besørget af Postvæsenet. Om der skulde være en almindelig Skræk for at tage Arbejde paa Grund af de Trusler, der kan fremkomme fra dem, som har nedlagt Arbejdet, skal jeg ikke kunne sige, men sikkert er det, at Ministeriet, som sidder inde med den øverste Myndighed her i Landet, maa hjælpe til, at de, der vil arbejde, kan faa Sikkerhed for, at de kan arbejde i Fred, at der kan blive Arbejdsfrihed.

Der har undertiden været Tale om, at i saadanne Tilfælde, hvor der forefalder Strejker af den Art, her er Tale om, burde Understøttelsen for Arbejdsløshed ydes under saadanne Betingelser, at der kunde siges til de arbejdsløse: Her er et Arbejde, der skal gøres, det bliver I henvist til at gøre, uanset om I er Havnearbejdere, eller hvad I er, og vil I ikke tage det Arbejde, som det offentlige her anviser jer, faar I ingen Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg tror, det vilde være en ganske god Regel at have, thi Samfundet kan ikke være tjent med, at Arbejdet saaledes staar stille.

Det er altsaa nødvendigt, at Ministeriet træffer de nødvendige Foranstaltninger for at faa Arbejdet i Gang. Men samtidig rejser der sig et andet Spørgsmaal, som jeg ikke kan undlade at nævne her: Hvorfra faar disse strejkende Arbejdere Understøttelse? Jeg kan ikke tro, at de faar noget af den Hovedorganisation, som

de ligger i Strid med, det vilde være en besynderlig Antagelse. De kan selvfølgelig heller ikke faa den af det offentlige, det er udelukket, at de kan komme og sige: Vi vil have Arbejdsløshedsunderstøttelse. Paa den anden Side maa de dog efterhaanden skaffe sig Penge til at leve for, og man har derfor gættet paa, at de fik dem udefra. Nu har jeg nok set, at de norske Havnearbejdere vil støtte Strejken her; men hidtil har de dog ikke sendt Penge herover, og det er vel et Spørgsmaal, om de, naar de faar at vide, hvad det er for en Strejke, vil sende Penge herover. Men Tanken om, at der kommer Penge udefra, er imidlertid ikke mere urimelig, end at det vilde være højest ønskeligt, om Ministeren vilde undersøge, om noget saadant skulde finde Sted. Det er maaske allerede undersøgt, det ved jeg ikke, men saa kan vi vel faa Oplysning derom af Ministeren.

Grunden til, at vi har stillet denne Forespørgsel, er, som sagt, den, at vi ønsker Besked om, hvad Ministeriet har gjort, og hvad det agter at gøre for at fremskaffe bedre Tilstande paa disse Omraader og hindre saadanne Arbejdsstridigheder, saa at vort Samfund kan komme til at producere, og at der ikke skal ske Skade. Det ønsker vi at vide, og vi ønsker ogsaa, at Offentligheden skal vide Besked derom. Derfor er Forespørgselen stillet, men den er langt fra stillet for her i dette Ting at rejse nogen Strid, thi vort Ønske er tværtimod det, at Ministerens Svar maa være tilfredsstillende, og at vi i hvert Fald alle maa kunne virke hver paa sit Felt til, at Tilstandene kan forbedres og Arbejdet for Samfundets Velfærd og Trivsel kan foregaa som hidtil.

Med disse Bemærkninger spørger jeg Statsministeren: Hvilke Foranstaltninger agter Regeringen at foretage til Fjernelse af de Hindringer, som Arbejdsstridigheder lægger i Vejen for Landets Import og Eksport?

Statsministeren (Zahle): Jeg kan kun give den ærede Ordfører for Forespørggerne (J. C. Christensen) Ret i, at det var ønskeligt, om Sparsommeligheden var mere udbredt her i Landet, end den er. Jeg kan med god Samvittighed sige, at jeg overalt, hvor jeg har talt ude i Landet i de senere Aar, har gjort mig til Talsmand for den Opfattelse, at man burde passe vel paa de Midler, man havde faaet i Hænde i Krigsperioden, som har været gylden for mange. Men nægtes kan det ikke, at den megen